

עשרה סטודנטים ישראלים ייצאו בקיץ הקרוב לטיול סביב העולם — בלא לשלם אף פרוטה אחת. הכל בזכות העבודה, שי שידלו עשרות סטודנטים אחרים לעשות כמוהם — אלא שבתשלום מלא.

אחד הנהגים מטיולי-החינם הוא דויד (דודו) דיאמנשטיין (24) צעיר בריא-גוף, סטודנט למשפטים שנה שלישית בתל-אביב, שהופך במשך מחצית שנת הלימודים ל-משרד נסיעות, לא על חשבוננו כמובן.

מספר דודו: "הכל התחיל לפני שלוש שנים כשגודע בין הסטודנטים שכל מי שמקבץ 30 איש לטיול מאורגן, מקבל מידי חברת-הנסיעות גרטיס טיסה חינם.

הרעיון קסם, אבל אף אחד לא חשב שי יצליח לארגן 30 חבר'ה לנסיעה לחוץ לארץ. לפני שנתיים היה רק משוגע אחד שניסה. לפני שנה כבר היו שלושה, והי שנה יש כבר קרוב לעשרה נסיעות נסיעות ניידיים, כשכל אחד מתחרה באחרים.

"זה ככה" "א בעיה!" איך מצ' ליחים לארגן 30 חבר'ה לנסיעה מסוג זה? מסביר דיאמנשטיין כשהוא פורט עשרות מפות-מסלולים ופולט ארצות ומקומות ב-קצב של סוכן-נוסע: "מהלקים פלקטים, נותנים מודעות בעתונים, הכי טוב במדור שידוכים, זה המדור הנקרא ביותר בי ישראל, מפיצים כרוזים בין חברים וקצת עם קבלני-מישנה."

למי שעדיין לא שמע מה פירוש קב' לגיי-משנה, מוכן דיאמנשטיין להסביר: "יש לי סטודנט ככל אחד מהאוניברסיטאות בארץ שעושה את כל מה שאני עושה אחרי שלימדתי אותו היטב. רק מה, הם לא מקבלים נסיעה חינם אלא 50 לירות עבור כל נוסע. בנוצאה זו לא אני נושא כי אם חברת-הנסיעות. כך שזה בכלל לא בעיה לאסוף 30 חבר'ה. ובסוף אני מצטרף אליהם לטיול, מה יש, לא מגיע לי אחרי שאירגנתי להם הכל?"

משפט

זין ללא עורך-דין

מאיר שירי (25) הואשם בנסיון לגניבת קטנוע. נגד הבחור תלה ועמד מאסר-על-תנאי על עבירה דומה, והוא החליט לא להודות. השופט בוריס רפפורט הבטיח, כי אם הוא יודה, לא יופעל נגדו התנאי, אלא יוארך בלבד. שירי הודה והתנאי הוארך לעוד שנתיים.

"איך תגיש תלונה!" בסוף המשפט אמר שירי לשופט כי היה צריך לייצג אותו עורך-דין אחרון ברקאי, שלא הר פיע לדיון. "שילמתי לו 600 ל"י והוא לא בא" התלונן שירי.

התקעס השופט ואמר לו: "רוץ מיד ללישכת עורכי-הדין ותגיש נגדו תלונה. הפקרות כזו לא תתכן." שירי רץ ללא היסט ללישכת עורכי-הדין והגיש שם תביעה משפטית נגד עורך-דינו לשעבר, נוסף על הכסף של שילם לו, דורש שירי ממנו גם פיצוי בסך של 1500 ל"י עבור ההזנחה בטיפול. טענתו של עו"ד ברקאי: "חלה כאן אי-הבנה. ביום רביעי היתה שבייתה של העובי דים בבית-המשפט וכאשר הגעתי לשם נא-מר לי שאין משפטים."

כל הדרכים

מובילות למעצר

אלי אלוני* בן 16, מוכר היטב בבית המשפט בתל-אביב, הוא מופיע שם צמוד לשוטרי תדירות אבוחה. לאחרונה עלה בידו להגיע לשיא של תדירות יומיומית. ביום השלישי האחרון נעצר אלי על שוטטות למטרות בלתי-יחוקיות. ביום הרביעי — שוחרר בערבות, עוד באותו יום, בדרכו מן המעצר הבייתה — נעצר שוב על נסיון לפריצה.

ביום חמישי הוא נשאל על-ידי השופט ד"ר יוסף מגורי-כהן מדוע עשה זאת שוב. ענה אלוני: "הייתי מסטול מרוב שימחה כשיצאתי מהקלאבוב, אז לא ידעתי מה אני עושה."

השופט נאנח וציווה לעצרו ל-8 ימים. שמו המוסווה של קטין.

הנהלה

סיכום

בנינים

אם הממשלה היתה מרוצה מהשלוויה, הייתי צריך לחשוך בעצמי. אמר השבוע ישעיהו תדמור, הממונה על השלוויה, הטוען כי בכל ארצות אירופה קיימת אר תה הבעייה: "כל ממשלה נוטה בדרד-כלל לראות בעין לא טובה טיפול בתופעות שליליות. היא תמיד תחשוך, כי הטיפול בתופעות האלה הוא אינטנסיבי מדי ורצוי ני או מוגזם."

תדמור, בעל החזות הנערית, חזר לא מכבר מלא רשמים מביקור ראשון בתח גות טלוויזיה בחו"ל. "הרגשתי כמו בבית", הוא מספר, "כי מצאתי שם את כל מכל לול המתחיות בין הטלוויזיה לממשלה.

מומנה תדמור

"אינני נקי מחולשות"

טלוויזיה

עובדים רבים בטלוויזיה טוענים, כי ה טלוויזיה פשוט אינה מנהלת. תגובתו של תדמור היא: "אולי זה נכון. אולי אני חלש. אינני נקי מחולשות. אינני יודע עדיין מהי בדיוק הדרך. בכל מקום עבודה נורמלי קיים יחס של טינה כלפי ההנ הלה. קיימים אנשים ממורמרים ויש הר בה אשליה. מצפים ממני, משום מה, למנ היגות אוטורוטיבית ולמתן פקודות — וחושבים שאני מגלה חולשה."

תוכניות

המיסד משתלט

על יום שישי

גדעון זינגר ויוסף ("בומבה") צור יר פיעו מעל מסכי הטלוויזיה הישראלית בכל יום שישי בערב החל מסוף יוני, בי שיר שבע סאטירי בתוכניתו החדשה של יעקב בן-הרצל. תהא זו התוכנית הרביעית או החמישית במיספר מאז הוקמה הטלווי זיה שתנסה לתת טעם מיוחד לערבי שב תות. היא תבוא במקום סידרת המתח הווא חמש אפס ותשודר לפני יומן אירועי השבוע.

הרעיון הוא חדש-נושן: ערב ראיונות עם אישים שונים, ההכנות, שהוכנסו למי טת סדום של זמן, נמצאות כבר בעיי צומן. בן-הרצל כבר נכנס למשטר של דיאטה חריפה ביותר והוריד כמה קילו גרמים מיותרים לקראת הופעתו החדשה על המסך. מאות אלפי הצופים וכולו לר

פרישן חרוי

מרד נגד הראים

אותו רזה ומגודל שיער, אבל רק פעם אחת בחודש. בכל שבוע יופיע מראיין אחר.

המועמדים האחרים לערבי הראיונות הי טלוויזיוניים: מנהלת האגף לתרבות במש רד החינוך והתרבות, אהא פורת; דובר התעשייה האווירית, אלקנה גלי, מי שהיה עורך בטאון רפי' מבט חדש; ועורך ירחון האשה את, בעל ההומור הסינטטי, יוסף (טומי) לפיד.

גילם הגבוה של המראיינים והעובדה שי כולם נחשבים לנציגיו המובהקים של הי מיסד הישראלי, מרמזים על אופי הי תוכנית. אין כל מקום להשוואה בינה לבין תוכנית סאטירית וכתבנים נועזים לא ישמ שו בה. למרות העובדה שישוכצו בה זמר רים פופולאריים ולחקות כגון הטוב, הרע והנערה, ושחקנים שינסו להציג על המי סך את התפקיד שהוא חלום חיים הגי דול ביותר, תהא זו תוכנית מיושבת.

אורחי התוכנית יהיו משוגעים לדבר אחד, בעלי תחביבים מורוים, בעלי זכ

רונות פיקנטיים, מספרי סיפורי עם, אני שים בחדשות ובשולי החדשות. רק מדור אחד ייוחד לתחקיר על נושא מחדשות השבוע והוא ייעשה בתיאום עם מחלקת החדשות של השלוויה.

"אין לנו כל מחשבות שתהיה זו תוכי נית יוקרה של השלוויה." ביקש בן הרצל להבהיר לקהל הצופים, גם לא תהיה זו תוכנית שאשרה, אלא פשוט ערב הדומה בעקרון למוספי סוף השבוע בעת-ניו. השאלה היא רק: מי צריך עוד מוסף אחד?

עובדים

עבודה

ערבית

יצחק הלוי, הפרשן לעניינים מדיניים של הטיבת החדשות בערבית בטלוויזיה, התפטר בשבוע שעבר, וביקש לחזור לתפי קידו הקודם ברדיו. סגן מנהל החטיבה, ויקטור נחמיאס, שקל התפטרות. העורך הבכיר, עזרא בינו, עזב לא מכבר את הטלוויזיה מאותה סיבה. העילה היא אחת: מנהל המחלקה — יוסף בראבל.

הלוי, שזכה לפופולאריות רבה ברחוב הערבי ובשטחים, תחת הכינוי הערבי עב דול בדיע יחיא, נימק את פרישתו ביחסו הגס של המנהל כלפיו. "אינני גרתע מחיי לוקי דיעות ומקבלת מרות", אמר, "אבל בצעקות ועלבונות אי-אפשר לנהל מת לקה."

ראש המערכת נחמיאס הודה במפורש: "כן, עבר ביני ובין בראבל חתול שחור". את פרשת היחסים במחלקה תיאר נח מיאס תוך השוואה למהפכה במצרים: "היינו קבוצה של יוצאי מצרים, שנכנסו לשלוויה ועשו בה מהפכה. כתוצאה ממנה חוצאו כל העיראקים. אחר-כך התחלנו להסתכסך בינינו לבין עצמנו, משום שבר אל החל להתנהג כראים לכל דבר."

יחסי אמון מעוררים היו גם הסיבה להתפטרותם בעבר של גליה ואדי סופר והעורך הבכיר יעקב למדן, שעבר להיות מסיק תוכנית יש לי שאלה בערבית. מאר תה סיבה סולק לאחרונה גם הכתב הר דרווי פואו קאמל מדלית-אל-כרמל, שבסך-הכל הסליט באחת ההזדמנויות הערה ביקורתית כלפי הממונה עליו.

עובדי המחלקה הוותיקים, שלא הגיעו לידי עימות גלוי עם מנהלם, חוששים כי התפתחויות אלו יביאו בסופו של דבר למשבר אמון מצידו של קהל הצופים הערבי ולירידת הרמה של שידורי השלוויה בערבית.

תדריך

פרט טלוויזיה (יום ד' 31/5, 20.45)

הט — בעולם של 1990 שולי טים הצעירים, בעוד הקשישים מבודדים במחנות ריכוז מרגע שהם מגלים סימן ראשון של חולשה ומחלה ועד ליום מותם. הט — הם אמנים יוצאי דופן בני הדור הישן, המבודדים בקוטג' מבודד על חוף הים ולא במחנה הכללי, כיוון, שאינם מת אימים לנורמות הסטנדרטיות של המחשב האלקטרוני.

מאז הם חיים באושר (יום ה' 20.45, 1/6)

המדינה ה-51 — השחר קנית ג'ודי גייסון מגלמת תפקיד של נערה היודעת יותר מדי ומהווה סיכון ביטחונה מאחר שבטעות הגיע לידה מיסמן מסוג כסודי ביותר. אך האיש שנשלח לעקוב אחריה מאהוב בה ללא תקנה.

אהבת אם (יום ו' 2/6, 21.15)

סרט טלוויזיה לפי הסיפור אשה בת 50 מאת סומרטס מוהם, אודות מורה אמריקאית פוגשת בשעת חופשה קייצית בי פלורנץ את טיטו (פיטר איגן) הצעיר ממנה בכמה שנים טובות, נישאת לו, אך מס תבכת בקשרים רגשיים עם אביו האציל המקומי (רוזאנו בראצ'י).

רחל (יום א' 4/6, 21.10)

נית תעודה על שנותיה האחרונות של המשוררת נגועת השחפת רחל. את שיריה מנתחים פרופרטור האפרתי מאוניברסיטת תל-אביב והמשוררת דליה רביקוביץ.